Balada o snech (Mary In The Morning) - Černocká, Petra

Na na na na ...

Chtěla bych to říci jednou vetou,
chtěla bych to říct a nevím jak,
proč jenom myšlenky se pletou
a potom uniknou jak pták.

Nekonečně veliká je touha
mít kolem svět plný snů
a člověk častokrát se rouhá,
když hledá klíčky všedných dnů.

Máš náruč plnou letních svítání,
máš v očích věčná rozcestí,
zvonky rosy každé ráno vyzvání,
lidské sny jsou schůdky ke štěstí.

Hmm, nekonečná řada malých přání,
nekonečná řádka malých snů,
jako víla z pohádek nám chrání,
štěstí našich obyčejných dnů.

Víš jak se z kluka stane námořník
a kdy už rosa nestudí,
jestli pak víš jaký je kouzelný
letní ráno, když se probudí.

Hmm, chtěla bych to říci jednou vetou,
chtěla bych to říct a nevím jak,
a znovu myšlenky se pletou
a potom uniknou jak pták.

Máš náruč plnou letních svítání,
máš v očích věčná rozcestí,
zvonky rosy každé ráno vyzvání,
lidské sny jsou schůdky ke štěstí.

Hmm, ha a a á ...